

[Bertel Haarder]

riet og det ideologiske tyranni os er ud af hver side af den rapport; det kan enhver, der blader lidt i den, forvise sig om.

At lærernes og akademikernes repræsentanter er med på det, det er jeg ked af, men hvis man skal give en forklaring på det, så skyldes det vel, at disse planer vil give helt ualmindelige beskæftigelsesmuligheder for netop deres organisationers medlemmer. Derfor må de selvfølgelig være enormt friste- de til at gøre fodslag med ministerens ideer.

Lad mig kort rekapitulere: rapporten vil frigøre børnene fra forældrenes forestillinger, vil fastholde alle unge – ganske vist på frivillig basis, men de skulle fastholdes – i et 12-årigt og senere 13-årigt skoleforløb. Der skal undervises i helt private livsområder som fritidsliv og familieliv. Man siger, at man vil skabe hele mennesker, men hvad er det? Skal vi have en ideologisk fortrop til at sidde og definere, hvem der er hel, og hvad det er, der mangler hos dem, som ikke er hele?

Jeg vil gerne sige, at sådan som forespørgslen lyder, så var det umuligt at holde denne debat uden at drage netop disse fundamentale spørgsmål vedrørende den grund, som skolen står på, frem.

John Winther (KF):

Hr. Steen Folke ville have det til at se ud, som om han på intet tidspunkt havde givet udtryk for, at de bemærkninger, han fremkom med, var et angreb på de mennesker, der arbejdede i skolen. Jeg synes egentlig, det er en fantastisk påstand, for det, jeg stod med i hånden, var faktisk venstresocialisternes egen pressemeddelelse. Jeg skal tillade mig at læse op af den. Der står:

»Tvært imod påstanden om venstreorienteret indoktrinering er realiteterne, at børnene i skolen udsættes for en massiv borgerlig påvirkning.«

Det var, hvad der stod i venstresocialisternes egne tryksager. Det var det, jeg sagde var et angreb på de mennesker, der arbejder i skolen i det daglige, når man forsøger at udsætte dem for mistanke på den måde, der her er tale om.

Jeg gjorde opmærksom på allerede i mine første bemærkninger, men jeg skal da gerne gentage det, at når hr. Steen Folke taler om ringe forældreindflydelse i skolen og samtidig antyder, at det er forældrenes egen skyld,

fordi de ikke laver kampvalg i hver eneste skolenævssituation, så er det også et angreb på forældrenes interesse for skolen. Herom var det, jeg sagde: skulle vi ikke se at komme ned på gulvet, hvor tingene foregår og se, hvordan det rent faktisk sker ude omkring i skolerne, hvor der foregår et særdeles intenst forældresamarbejde mellem skolen og hjemmene, som hr. Steen Folke øjensynligt ikke kender så forfærdelig meget til?

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg ved ikke, om denne debat har skabt en ny mediebegivenhed, men jeg noterede mig i hvert fald, at fru Tove Jørgensen fra kommunisterne har rejst en ny Albertslund-sag. Man kan så notere, at det må stå skralt til derude, for det lader jo til, at der bliver rejst mange sager derfra. Vi glæder os da til at se, om den sag, som fru Tove Jørgensen her har rejst, holder til et nærmere eftersyn. Jeg skal da for mit eget vedkommende sige, at dér, hvor fru Tove Jørgensen sætter det store ud-råbstegn: »skoleinspektørernes indflydelse«, vil jeg nok sætte spørgsmålstegn ved, om denne udlægning nu er så rigtig, som fru Tove Jørgensen lægger op til.

I øvrigt vil jeg prøve lige at berøre et par områder, som har været nævnt her i debatten i dag. Flere gange har man været inde på de store klassekvotienter, og de fleste har givet udtryk for, at man ser det som en dårlig ting, at man har disse kvotienter. Det kan man da være enig i.

Jeg vil nu nok anholde hr. Steen Folkes måde at bringe det ud til befolkningen på. Når man i sin pressemeddelelse og på anden vis taler om 28 som klassekvotient, så bliver det opfattet og læst som et udtryk for, at gennemsnittet er 28 elever. Det er nemt nok at komme her bagefter og sige: ja, sådan var det ikke ment, det var »op til« 28, vi talte om. Det var en indskudt bemærkning.

Når vi har store klassekvotienter, har vi samtidig mulighed for at lave deletimer, at sørge for, at der bliver mulighed for at dele eleverne i de små klasser og dele dem efter forskellige kriterier, som man nu engang gør. Man har også mulighed for ved større klassekvotienter at arbejde med to-lærerordninger, og det var dog et spørgsmål, om man ikke skulle forsøge at gå den vej som en mulighed. Jeg mener nok, der ved to-